

**Univerzita Karlova v Praze
Přírodovědecká fakulta
Ústav pro životní prostředí**

Posudek školitele na bakalářskou práci

Název: Postprojektová analýza v procesu EIA

Autorka: Michaela Kohoutová

Přestože se předkládaná bakalářská práce dotýká velmi zajímavého, důležitého, neotřelého a opomíjeného tématu – postprojektovou analýzou v procesu posuzování vlivů na životní prostředí, nechopila se autorka nabízené šance. Charakterem se jedná o literární rešerši zakončenou pilotní terénní studií, která má ověřit, zda hypotézy uváděné v citovaných zdrojích odpovídají vybrané reálné situaci.

Práce je po formální i věcné stránce nedotažená a připomíná spíše jakýsi polotovar v němž autorka shromažďuje možné zajímavé okruhy, které ale musí ještě uspořádat do kompaktního celku a hlavně věcně a formálně editovat. V textu nejsou probírané okruhy uspořádané v logické lince. Kapitoly i argumenty se překrývají, opakují, nenavazují a tak textu značně ubírají na čtivosti. Zhusta stává, že termíny nebo technická slovní spojení jsou užity dříve, než jsou dostatečně vysvětleny (postprojektová analýza), případně nejsou vysvětleny vůbec (projekty kategorie I a II dle zákona 100/2001). Autorka si také někde termíny i plete nebo špatně chápe jejich význam (posudek EIA a dokumentace EIA – str. 3 Abstrakt; techniky a mechanismy EIA – str. 7 Úvod, cíle postprojektové analýzy – str. 12 dole a 13 nahoře, kap. 4). Lze nalézt i nic neříkající prázdné věty či odstavce (např. Kap 5, 2. odstavec str. 13). Nízká srozumitelnost některých pasáží je pravděpodobně dána i nešikovným (doslovným?) překladem z citovaných prací (např. str. 18 horní část stránky). Objevuje se několik chybných citací (Granuly 1996 je asi Ganguly, 1996; Baldwin 1996 je pouze v textu a ne v seznamu literatury ...).

Celkový dojem z bakalářské práce Michaely Kohoutové je rozpačitý. Je zjevné, že vše bylo „ušito horkou jehlou“. Z důvodů nedostatku času a spěchu tak nezbyl čas nejen na probrání obsahové a formální stránky práce při konzultacích, ale ani na vlastní běžnou technickou editaci textu (viz například nevhodný formát rámečků v části pilotní studie, kdy slova i čísla jednotného textu přeskakují na další řádky nebo dokonce stránky, což do jisté míry ztěžuje orientaci). I když ke kladům jistě patří samostatná pilotní studie, určitě by bylo lepší v ní uvést predikované a zjištěné hodnoty počtu aut ve společné tabulce a tak předložit čtenáři kvantitativní srovnání přímo (takto je třeba prací zbytečně listovat).

Práci nepovažuji za příliš kvalitní podklad pro udělení titulu „bakalář“ přírodních věd.

V Praze 25.8. 2011

prof. RNDr. Martin Braniš, CSc.
vedoucí bakalářské práce